

Margriet Vroomans

‘Mensen herkennen me tegenwoordig vooral aan .. mijn, stem’

Ze presenteerde *RTL Nieuws* en *Nova* en is nu vooral op de radio te horen. Journalist Margriet Vroomans (56) kent na 35 jaar het klappen van de zweep in medialand. Maar na - gelukkig - vals alarm naar aanleiding van een borstkankeronderzoek doet ze het bewust rustiger aan.

Het zonovergoten tuintje van haar huis in Naarden is fraai en tegelijkertijd heel functioneel.

Er staan twee kunststof kweekkasjes met het deksel open. In strakke moestuinbakken op de stoeptegels ontdekken we peultjes, wortelen en peterselie. In de kasjes: enkele bijna rijpe aardbeien en tomaatjes. Alles is dagelijks in kleine porties te oogsten. Prachtige bloemen in de borders. Vrolijk zet Margriet Vroomans een schaal aardbeien op de lunchtafel en legt er een boek naast. “Mijn geheim,” lacht ze. “Jelle’s Makkelijke Moestuin. Als je deze methode precies volgt, lukt het altijd.”

Het is bij journalist en presentator Margriet Vroomans verleidelijk om een tuin als de spiegel van de ziel te beschouwen: bescheiden, uitnodigend, eerlijk, resultaatgericht en altijd goed voorbereid. Bij het noemen van haar naam gaat mischien niet bij iedereen meteen een lichtje branden. Toon je een foto, dan valt vaak het eerste muntje: *RTL Nieuws! Nova!* Maar hoor je haar stem, dan is meteen het plaatje compleet: Radio 1! Radio 4! Tot voor kort presenteerde ze op Radio 1 wekelijks het politieke praatprogramma *Tros kamerbreed* (samen met Kees Boonman) en liefhebbers van klassieke muziek kennen haar van *De ochtend van 4*, een dagelijks programma op Radio 4 tussen zeven en negen uur waarin ze nieuws en interviews combineert met mooie klassieke muziek. Haar vertrouwde stem zit bij je aan de ontbijttafel of reist met je mee in de auto, op weg naar je werk.

U bent misschien wel de onbekendste Bekende Nederlander van Nederland.

“Je zult me inderdaad niet aantreffen in een televisiequiz, een programma als *Sterren springen*, schaatsen of dansen of *Wie is de mol?*. Ik ben daar weleens voor gevraagd maar als je maar vaak genoeg nee zegt, houdt het vanzelf op. Ik sta op die manier niet zo graag als persoon in de belangstelling. Mensen herkennen me tegenwoordig vooral aan mijn stem. Op de markt zei een Marokkaanse meneer tegen

me: ‘U bent mevrouw Vroomans van de radio. Ik ken uw stem.’ Dat vond ik heel aardig.”

Na bijna negen jaar bent u gestopt met het politieke radioprogramma *Tros kamerbreed*. Was u moe van de politiek?

“Zo’n programma maken is een vorm van topsport. Het vergt veel voorbereiding, je moet de politiek elke dag goed volgen, kranten, nieuws: je kunt nooit overslaan. Daarbij is het ook nogal druk en vluchtig geworden op het Binnenhof. Er lopen zo veel journalisten rond van entertainmentprogramma’s van wie ik denk: wat doen die hier? De politiek als vorm van amusement staat me tegen. Alles heeft bovendien een enorme omloopsnelheid gekregen in

‘Ik vind het nog moeilijk om van mijn vrije tijd te genieten’

Den Haag. Kamerleden komen en gaan en een simpele tweet van Wilders leidt al tot enorme opwindings. Ik noem de relatie tussen pers, publiek en politiek weleens de Bermuda Driehoek van Den Haag: een zwart gat waarin waarheid en realiteitszin verdwijnen.”

Was dat de echte reden om te stoppen?

“Er speelde ook iets anders. Ik leid een nogal strak leven; ik begin elke ochtend om vijf uur en eindig meestal pas heel laat, ik ga door het werk dus consequent te laat naar bed. Nog niet zo lang geleden kreeg ik na een borstkankeronderzoek te horen dat er ‘een afwijking’ was geconstateerd. Ik schrok me wild. Het was een week van enorme spanning. Aan de andere kant werd ik er ook heel helder van. Ik stelde mezelf de vraag: wat als het echt mis is? Wat vind ik dan werkelijk de moeite waard om te doen? Dat gaf de doorslag om *Tros kamerbreed* los te laten: ik wilde vooral meer tijd van leven.”

Hoe was de uitslag?

“Dat bleek gelukkig vals alarm. Maar ik had mijn keuze al bepaald. Dat voelde heel wezenlijk.”

Bent u niet bang dat u het gaat missen?

“Mijn eerste vrije zaterdag was, eerlijk gezegd, vreselijk. Het zal wel bij de afkickverschijnselen horen van een workaholic. Ik was de hele dag gestrest en bloedchagrijnig terwijl ik voor het eerst in jaren in het weekend niks moest. Ik vind het nog een beetje moeilijk om van deze vrije tijd te genieten.”

Margriet Vroomans werkt al ruim 35 jaar vrijwel onafgebroken in de mediawereld. Na haar middelbare school begon ze als redactieassistent bij *de Toeristenkampioen*

van de ANWB. Daarna stapte ze over op de *Haagsche Courant* waar ze van ervaren collega’s het ‘vak’ leerde. “Voor elk detail dat ontbrak in een bericht, moest ik terugbellen van mijn mentor. Daar heb ik geleerd wat zorgvuldigheid betekent.” Toen ze tijdens de avond van gemeenteraadsverkiezingen mocht meedoen aan een lokale radio-uitzending, was ze meteen verkocht. Enthousiast: “Ik kon het kersverse nieuws meteen aan de luisteraar vertellen. Die directheid vond ik magisch.” Daarna volgde veel radio-werk onder andere bij Radio Oost, de Wereldomroep, en Radio West. Haar manier van presenteren bleef niet onopgemerkt. De hoofdredacteur van *RTL Nieuws*, Rik Rensen, viel voor haar stem en vroeg haar om één van de gezichten van RTL te worden. Ze sloeg het aanbod af. “Ik was net zwanger van mijn zoon Jelle toen hij belde. Ik ken mezelf: als ik zo’n baan aanneem, stap ik er voor driehonderd procent in. Dat kon ik niet waarmaken.”

Blouse (Selected Femme via People in Public), broek en (Sandwich).

Margriet in het kort

Margriet Vroomans (56) is journalist en presentator. Op televisie presenteerde ze het RTL Nieuws vanaf 1994. Vijf jaar daarna maakte ze de overstap naar de publieke omroep met Nova. Dat avontuur eindigde abrupt in 2002 toen de hoofdredacteur de drie presentatoren Rob Trip, Kees Driehuis en Margriet Vroomans verving door Felix Rottenberg en Matthijs van Nieuwkerk. Onlangs nam Margriet Vroomans, na bijna negen jaar, afscheid van het veel beluisterde radioprogramma *Tros kamerbreed*. Ze is gebleven op Radio4 en presenteert daar elke ochtend van 7 tot 9 uur *KRO De Ochtend van 4*. Margriet Vroomans is getrouwd en heeft twee kinderen, Jelle (24, afgestudeerd jazzpianist) en Lune (21, student taal en communicatie).

Toen zoon Jelle en dochter Lune naar de basisschool gingen, belde Rensen verrassend genoeg weer. Nu greep ze haar kans en werd ze presentator, eerst met Leo de Later, later met Rick Nieman. **Bij de dood van Diana leerde Nederland u echt kennen.**

“Ik moest halsoverkop, zonder enige voorbereiding, naar de studio en presenteerde de hele dag een doorlopend nieuwsprogramma op RTL 4. We waren uren eerder dan de NOS, dat was voor *RTL Nieuws* een belangrijke erkenning als serieuze nieuwszender. Op dat moment bleek dat ik ook meer kon dan nieuws ‘voorlezen’. Het was een treurige maar voor mij ook een zinderende dag.” En dat bracht u uiteindelijk bij *Nova*. “Ja, en dat was destijds toch de eredivisie van de journalistiek. Ik mocht er Maartje van Weegen opvolgen, naast de presentatoren Rob Trip en Kees Driehuis. Studiogesprekken en pittige debatten leiden.”

Wat doet de buis met u?

“Ik ben ijdel genoeg om het leuk te vinden, zeker als je complimenten krijgt omdat je iets goed hebt gedaan. Maar je weet ook dat je het af en toe voor je kiezen krijgt als je eenmaal met je hoofd op televisie bent: ►

de ene dag ben je ‘vakvrouw Vroomans’, de andere dag lees je: ‘Vroomans is een tut.’ Ik prijs me gelukkig met een zeer nuchtere man en twee leuke kinderen die me stevig aan de grond hebben gehouden. Televisie is voor mij nooit zaligmakend geweest. En ik heb veel geleerd van het rampjaar 2002.”

Vroomans doelt op haar plotselinge ontslag bij *Nova* in het jaar dat ‘alles anders moest’ na de dood van Pim Fortuyn. Het programma was ‘te netjes’ en ‘te moeilijk’ volgens sommigen. Felix Rottenberg en Matthijs van Nieuwkerk werden binnengehaald als revolutionaire vernieuwers en Margriet Vroomans werd, samen met Kees Driehuis en Rob Trip, aan de kant geschoven.

hoede en ben bewust gaan freelancen.” De stad Den Haag loopt als een rode draad door haar leven. Haar vader en moeder komen uit het Transvaalkwartier en zelf werd ze als derde in een gezin van vier geboren in de chique Parkstraat. “Maar wel op een zolderkamertje,” lacht Margriet. Haar vader was indertijd nacht-waker en het gezin Vroomans woonde boven in het grote kantoorpand waarover hij moest waken. De jaren daarvoor verdiende hij, als zoon van een aannemer, de kost als timmerman in de bouw. Maar in de wintermaanden was het werk te onzeker om het gezin te voeden. “Als de bouw er in de winter uitvroor was er geen geld, dus hij koos voor vastigheid,” zegt Margriet.

structureel televisiewerk. Wel zal ik op 15 augustus voor de NOS weer de jaarlijkse Indiëherdenking op televisie presenteren. Niet zomaar een opdracht. Het thema gaat me aan het hart.”

Wat heeft u met Indonesië?

“Ik had als meisje veel vriendinnen waar de sambal dagelijks op het vuur stond te pruttelen. De Indische kwestie ligt ook dicht bij mijn familie. De vrouw van mijn oudste broer is een Indische, de vrouw van mijn jongste broer is van Japanse afkomst. Bovendien heeft mijn eigen man tot zijn achtste jaar in Indonesië gewoond. Zijn vader werkte voor de Bataafse Petroleum Maatschappij. Ik voel me zeer verwant met Indische mensen. Zij zijn een onbegrepen groep die hier na de oorlog koud en kil is

‘Ik prijs me gelukkig met een nuchtere man en twee leuke kinderen die me stevig aan de grond houden’

Hoe kijkt u op die periode terug?

“Het ontslag was een enorme knak in mijn zelfvertrouwen. Ineens zat ik thuis, het voelde als verraad. Ik heb daar echt veel last van gehad en daar kunnen ze thuis over meepraten. Mama was ineens onderwerp van het nieuws, er werd op school bij de kinderen over gepraat. Mijn zoontje vroeg: ‘Als jij nu werkloos bent, moeten we dan verhuizen?’ Het bizarre is dat alles bij *Nova* na enkele maanden weer werd teruggedraaid en de nieuwe presentatoren alweer waren verdwenen. Maar wij lagen eruit.”

Hebt u ooit excuses gekregen?

“Nee, niet van de stoere mannen die de revolutie predikten. Ze waren niet zo flink dat ze me ooit nog zelfs maar hebben opgebeld. Ach, het is allemaal al lang geleden. Maar het heeft me geleerd dat ik mezelf nooit meer wil overleveren aan één werkgever. Vast werk hebben is niet zaligmakend. Ik ben sindsdien meer op mijn

Muziek speelde een belangrijke rol in het gezin Vroomans. Haar ouders zongen beiden in een koor en in huis stond al heel vroeg een pianola zonder mechaniek, waar Margriet zich in verstopte, samen met haar jongste broer (Hans Vroomans, nu pianist bij onder meer het Metropole Orkest). “En mijn moeder oefende tijdens het strijken haar zangpartijen met lp’s. Er was altijd muziek in huis.” Vroomans prijst zich gelukkig met zo’n krachtig gezin. “Mijn broers, mijn zus, mijn vader: iedereen nam zijn eigen rol toen mijn moeder ziek werd en uiteindelijk overleed. Ik was dolblij dat mijn ouders inmiddels bij me in de buurt waren komen wonen. In die maanden heb ik veel voor ze kunnen doen. Mijn vader is er gelukkig nog.”

U doet nu vooral radio. Heeft u geen televisieambities meer?

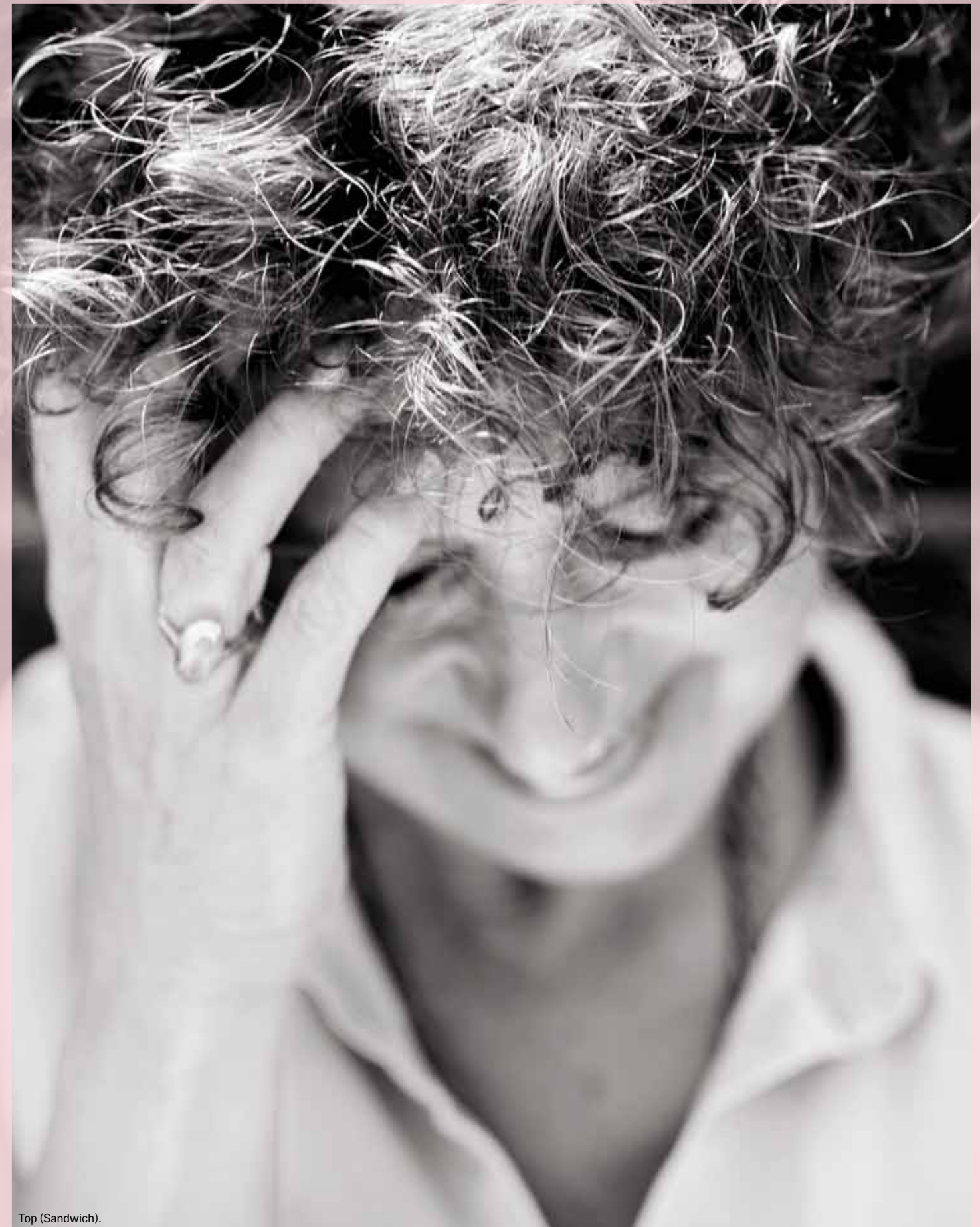
“Ach, ik ben 56 jaar. Als je de wetten van Hilversum kent, weet je dat je als vrouw dan weinig kans meer maakt op

ontvangen. Ik snap die pijn. Daar moeten we aandacht aan blijven geven.”

Gaat het u lukken iets meer tijd van leven te vinden?

“Elke ochtend begin ik mijn programma met een overpeinzing van precies 27 seconden. Daar maak ik mijn luisteraars mee wakker. Die stukjes worden steeds persoonlijker. Ik wil daarmee iets toevoegen aan de dag van de luisteraar maar ook aan mijn eigen dag: er ligt weer een hele dag voor je, aan mij zal het niet liggen. En daarna klinkt een mooi stuk muziek, iets dat mij en de luisteraars met elkaar verbindt; het knoopt al onze losse draadjes even bij elkaar. Ik vind het heerlijk als ik voel dat dát lukt.” ■

interview: stef verhoeven. fotografie: ester gebuis. styling: odette simons. haar & make-up: elles make-upland.

Top (Sandwich).